

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

9 WET van 12 januari 1961 tot beperking van het verhaalsrecht, bedoeld in hoofdstuk V der Armenwet.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is voorschriften vast te stellen tot beperking van het recht van verhaal, bedoeld in hoofdstuk V der Armenwet;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

In hoofdstuk V der Armenwet (*Stb.* 1912, 165)¹⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 63, eerste lid, wordt in plaats der eerste vier woorden gelezen: Kosten van ondersteuning.

B. In artikel 63, eerste lid, onder 3°, wordt in plaats van „onder dezen den echtgenoot en de echtgenooten begrepen” gelezen: met uitzondering van grootouders, kleinkinderen en bloedverwanten van verdere graad.

C. In artikel 63, tweede lid, vervallen de woorden „van verzorging”.

D. Na artikel 63 worden ingevoegd zes artikelen, luidende als volgt:

Artikel 63a. Voor de toepassing van dit hoofdstuk in de gevallen, bedoeld in de artikelen 30a en 39, wordt alleen hij die in het gesticht of de inrichting is opgenomen, beschouwd als de ondersteunde.

Artikel 63b. De kosten bedoeld in de volgende drie artikelen, gemaakt ten laste van een burgerlijke of gemengde instelling van weldadigheid, dan wel ten laste van Rijk of gemeente, worden niet verhaald op een onderhoudsplichtige, voor zover deze aannemelijk maakt, dat zijn draagkracht niet groter is dan die van een hier te lande wonende ongehuwde, die een vermogen van 50 000 gulden of een inkomen van 12 000 gulden per jaar heeft en te wiens aanzien zich geen bijzondere draagkrachtvermindende omstandigheden voordoen, of dat door toepassing van het verhaal zijn draagkracht beneden die van zodanige ongehuwde zou dalen.

Artikel 63c. De bepaling van artikel 63b is van toepassing op kosten welke zijn gemaakt ten behoeve van:

- a. een man of vrouw, die vóór 1 januari 1901 is geboren en die de ouderdom van 65 jaren heeft bereikt;
- b. de vrouw van zodanige man.

Artikel 63d. De bepaling van artikel 63b is van toepassing op kosten van ondersteuning:

hetzij bedoeld in artikel 30a;

hetzij voor de verpleging of verzorging van een persoon, die verkeert in zodanige geestelijke of lichamelijke toestand, dat het maken van kosten van ondersteuning, als bedoeld in artikel 30a, gerechtvaardigd ware.

Artikel 63e. De bepaling van artikel 63b is van toepassing op kosten van ondersteuning:

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 29 september 1955 (*Stb.* 456).

hetzij bedoeld in artikel 39;

hetzij voor de verpleging van een persoon, die verkeert in een zodanige toestand, dat het maken van kosten van ondersteuning, als bedoeld in artikel 39, gerechtvaardigd ware.

Artikel 63f. De beperking, aan het verhaal gesteld bij de voorgaande vier artikelen, vindt geen toepassing ten aanzien van het verhaal op:

a. de echtgenoot of gewezen echtgenoot van de ondersteunde;

b. de wettige en onder zijn gezag staande kinderen van de ondersteunde, voor zover hun inkomen betreft;

c. de ouders van de ondersteunde, voor zover de kosten zijn gemaakt tijdens diens minderjarigheid.

E. Artikel 64, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

1. Verhaal van kosten van ondersteuning geschiedt uit kracht van een rechterlijke beschikking.

F. In artikel 65, eerste lid, vervallen de woorden: „onder 1°”.

G. In artikel 65, tweede lid, vervallen de woorden: „tegen een dag, niet later dan veertien dagen na ontvangst van het verzoek”.

H. Artikel 66 wordt gelezen als volgt:

1. Indien het verhaal gemaakte kosten betreft, stelt de kantonrechter het bedrag vast, dat, tot een aangegeven totaal, geregeld aan het verhalend lichaam zal worden voldaan. Hij kan, ingeval van verhaal op andere goederen dan loon of periodieke inkomsten van de ondersteunde of onderhoudsplichtige, een bedrag vaststellen dat terstond door het ondersteunende lichaam kan worden ingevorderd.

2. Indien het verhaal nog te maken kosten betreft, stelt de kantonrechter het bedrag vast, dat geregeld zal worden betaald. Termijnen van betaling door een onderhoudsplichtige verschijnen slechts zolang de ondersteuning voortduurt.

3. Indien het verhaal zowel reeds gemaakte als nog te maken kosten betreft, stelt de kantonrechter twee bedragen vast overeenkomstig het eerste en het tweede lid.

4. Indien verhaald wordt op loon of andere periodieke inkomsten van de ondersteunde of onderhoudsplichtige, bepaalt de kantonrechter, dat zij die deze gelden verschuldigd zijn of worden, hiervan geregeld tot een aangegeven bedrag of tot aangegeven bedragen zullen uitkeren aan het verhalend lichaam.

I. Artikel 67, eerste en tweede lid, worden gelezen als volgt:

1. De beschikkingen betreffende periodieke betalingen kunnen door de rechter, bedoeld in artikel 64, tweede lid, op schriftelijk verzoek van het verhalend lichaam of van degene tegen wie het verhaal wordt uitgeoefend, op grond van veranderde omstandigheden worden gewijzigd. Het tweede en derde lid van artikel 65 zijn van toepassing.

2. Van alle beschikkingen van de kantonrechter, tenzij deze betreffen verhaal van reeds gemaakte kosten van niet meer dan f 200, staat beroep bij de arrondissementsrechtbank open binnen vier weken na de dag van verzending van het schrijven, bedoeld in het eerste lid van artikel 68. Het tweede en derde lid van artikel 65 zijn van overeenkomstige toepassing.

J. In artikel 67, vierde lid, wordt in plaats van „uitkeringen” gelezen: bijdragen.

K. In artikel 68, eerste lid, wordt in plaats van de woorden „in afschrift medegedeeld” gelezen: bij aangetekend schrijven in afschrift toegezonden.

L. De eerste volzin van het tweede lid van artikel 68 wordt gelezen als volgt:

Voor zover het verhalend lichaam geregelde uitkeringen verlangt van hen die loon of andere periodieke inkomsten aan de ondersteunde of de onderhoudsplichtige verschuldigd zijn, doet het hun afschrift van de beschikking toekomen.

M. Artikel 69 vervalt.

N. In artikel 70 wordt in plaats van de woorden „artikel 63” gelezen: dit hoofdstuk.

O. Artikel 71, tweede lid, wordt gelezen als volgt:

Op de nalatenschap van de verpleegde kunnen met toepassing van dit hoofdstuk ook de kosten van lijkbezorging worden verhaald.

P. In artikel 72 wordt in plaats van de woorden „uit artikel 63 voortspruitende, daaronder begrepen die uit artikel 71” gelezen: uit dit hoofdstuk voortspruitende.

Q. Na artikel 72 wordt ingevoegd een artikel, luidende als volgt:

Artikel 72a. Indien de kosten op verschillende tijdstippen zijn gemaakt, heeft het verhaal van de eerstgemaakte kosten voorrang.

R. Artikel 73 wordt gelezen als volgt:

1. De rechtsvorderingen tot verhaal op de ondersteunde of op zijn nalatenschap vervallen door verloop van vijftien jaren na de 31ste december van het jaar, waarin de ondersteuning heeft plaatsgehad.

2. De rechtsvorderingen tot verhaal op de onderhoudsplichtigen vervallen door verloop van vijf jaren na de 31ste december van het jaar, waarin de ondersteuning heeft plaatsgehad.

3. Verhaal van kosten, ten behoeve van een minderjarige gemaakt, kan na het intreden van zijn meerderjarigheid slechts worden gevorderd, voor zover die kosten redelijkerwijze tijdens zijn minderjarigheid hadden kunnen worden voldaan.

Artikel II

Artikel 39, vierde lid, der Armenwet wordt gelezen als volgt:

4. Ingeval van onzekerheid door wie de in het vorige lid bedoelde kosten moeten worden gedragen, kan het Rijk die voorschieten. De kosten worden dan verhaald naar de regels van hoofdstuk V of teruggevorderd ingevolge artikel 30e.

Artikel III

In de wet van 27 april 1884 (*Stb.* 96)¹⁾ tot regeling van het Staatstoezicht op krankzinnigen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Het tweede, derde en vierde lid van artikel 40 worden vervangen door twee leden, luidende als volgt:

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1947 (*Stb.* H 232).

Genoemde kosten worden door de Staat verhaald op de bestuurders der gestichten, indien de uitgaaf het gevolg is van nalatigheid of verzuim hunnerzijds.

Voor het overige worden deze kosten verhaald naar de regels van hoofdstuk V der Armenwet of teruggevorderd ingevolge artikel 30e van die wet.

B. Artikel 41 wordt gelezen als volgt:

De kosten van verpleging in een Rijksgesticht worden verhaald naar de regels van hoofdstuk V der Armenwet of teruggevorderd ingevolge artikel 30e van die wet.

Artikel IV

Deze wet treedt in werking met ingang van de tweede kalendermaand na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin zij wordt geplaatst.

Artikel V

De in artikel I, onder B en D, bedoelde beperkingen van de verhaalbaarheid van ondersteuning, hebben geen betrekking op kosten welke vóór de inwerkingtreding van deze wet redelijkerwijze hadden kunnen zijn voldaan.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 12 januari 1961.

JULIANA.

De Minister van Maatschappelijk Werk,
M. KLOMPÉ.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. H. TOXOPEUS.

De Minister van Financiën,
J. ZIJLSTRA.

De Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid,
VAN ROOY.

Uitgegeven de zeventwintigste januari 1961.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 59/60, 5864;

Bijl. Hand. II 60/61, 5864; Hand. II 60/61, bladz. 3053—3092;

Bijl. Hand. I 60/61, 5864; Hand. I 60/61, bladz. 3036—3057.